

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas
[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Nona Julij Eccius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

et religioni nostre aduersum. ¶ De libris Hachabeoꝝ quos dicit facere p̄ fī
dels⁹ sed non esse in canone. et hoc inq̄ falsum est. q̄ quis em̄ apud heb̄ eos in
canone nō fuerint. tñ eccl̄a recepit eos in canonē vt p̄ dñi p̄ fī Augusti lib⁹
de cluidei testat lib⁹:8. ⁊ sanctus Ipho: in suis decretis p̄stitutionē invenit quia
eccl̄a livios illos in canonē recepti. Qd in suo ip̄ostro persistere vult reuerens
pater allegata q̄ me nō facere ad ip̄ostū que tñ de directo ei p̄tian⁹. P̄io est
qd̄ dicit auctor: itates illas respicere celū v̄l' infernū nō inuit. q̄ de dīecto faciūt
mentionē de statu merendi ⁊ demerendi. ⁊ hunc statum diffiniūt mox termini
nari. Contra iuectu pater nullo sanco doctore innixus audet anib: a corpore
existens: terminū me endi progare. et merita purgatori⁹ in celo remunericari.
et aplica clamat sententia solū remunerari opa que hō in corpe gessit. quare
dicta in resolutione sua ppndit sed tanq̄ insufficientia acceptare non potui. ve
illas contrarieates prius aperiat.

¶ Martinus.

¶ Primū q̄ egrē: d. d. dicit non i. eo aliquid negandū esse de scriptura. q̄ p̄fī
naces p̄uici nō possunt. optie ⁊ verissime dicit. sed loqu: ego de his p̄tinacib⁹
quino n̄a auctoritate et ip̄o iaculo p̄fodere possunt. Evidens em̄ est lib⁹:ū
Hachae: p̄tinere ad vetus testa: q̄ s̄ ḡ sanctus Hiero: canonib: p̄scripserit ⁊
eos soloſ librios valere in p̄tentio: qui de canone sunt definiat sitq; in hac sua
sententia receptus. facile oīo telo verberabitur nisi fidelib⁹ p̄suadeamus.

¶ Scđo p̄bat librū Hachaeſſe receptū in canonē. p̄cendit ad equivoicationē. ⁊
facile p̄cordabimur Scđo q̄ eccl̄a recipit hunc librū et hoc dicit. sed non p̄est
eccl̄a plus tribuere auctoritat̄ aut firmitatis libro q̄ p̄ seipsum habeat sicut
et ceteroꝝ patrū opuscula appbat et recipit. sed non i. eo p̄fimat aut meliora
redit. transfo ergo ista que in multis dicunt canon et canon.

¶ Tertio dicit auctoritas inducere direcere facere mentionē de statu merendi
reundē mox terminari. n̄ideo sicut prius q̄ nihil de purgatori⁹ meminerūt.
sed tñ de celo ⁊ inferno. i. dico mox ad celū nō meret mortens ad infernū non
meretur. et sic terminat ut susq; statut merendi. a quoq; possit eisdem auctoſ
titutis evidenter p̄obari purgatori⁹.

¶ Quarto dicit me nullo auctoře inuiti ⁊ progare tñ merendi Ite merita purgatori⁹
remunerata aſſerere. fateor. hoc em̄ feci vt disputarē ⁊ audiē meliora dī
ego nouerim. Ego em̄ nihil de purgatori⁹ noui nisi anias s̄bi pati suuanda
opioꝝ et oīib⁹ m̄ts. patens hūſſer doceri si que plura de ip̄o possunt tradi.
Quare ap̄lū p̄tra me induc⁹ q̄ solū opa in corpe gesta remunerent relative
ad purg: accept⁹ est a dño d. quomō tam dixi nō posse accipi. sed solū ad celū
v̄l' infernū. ita relatio si obſerueret p̄tꝝ q̄ nō pugnet h̄ me aut demisib⁹ purgas

Nona. Julij Eccius.

¶ Primo cū d. p̄f dicit auctoritas iduas nō intelligi de purgatori⁹ placet
q̄ ad hoc q̄ merita solū in hac vita q̄ purgatori⁹ excludunt in hac vita. Dēinde
certi est Augusti. in Encycl: loqui etiā de purgatori⁹ q̄ ibidē p̄bat anias suis
fragis v̄loꝝ reuenit. Et Hiero: increpat eos qui putant anias ejus r̄as mes
teri. qui purgatori⁹ aſſerit. Eſate vlti: Qd vero dicit p̄clusione ſuā eſe disputa:
tione. q̄li nō habet de ea magnā fiduciā. m̄t̄or plurimū. cū tam post annū illam
v̄tilauerit ⁊ magnifico titulo disputationē inscripſerit h̄ nouos ⁊ veteres errores
tes. ſtam quoq; iecetioꝝ th̄eologioꝝ nec stulto viriliterem affirmit. ac p̄tempili
eos theologistas nūcupat. q̄ vero diuinaſ canonis equoſatiōeſ. nō patio: . q̄m̄
Augusti. in illo li. 18. de cī: dcl. euāc tñ marie in p̄ucto aduersario nō potuit
equivoſare. dīſcendo q̄ nō fuerit in canone apud hebreos. sed apud eccl̄iam.
Dēinde exploratori⁹ est. cū plura effent Euāgella scripta auctoritate eccl̄e quaeſ
ſtor in canone recepta. ⁊ ſic libros Hachae: receptos restatur p̄logne. ſamē ap̄
eccl̄ia iuxta diuinos v̄oluminaſ annotant historias. Sed melius ad reis.

¶ Quia se fundat in hoc qd purgatoriū non sit in sacris literis expressum. pta quod est consilij Florentini decretū. qd et grec abnegato errore assumperit. Deinde plures loci sacre scrip: ut illud. Transiit per a quā et ignem et perduxisti nos in refrigeriū. Illud Ecclesiastes. 4. de carcere et carbens egredit ad regnum. Illud Matth: 5. dicit dñs. Esto consentiens et. ne in carcere mittaris. amen dico tibi non exies inde. donec redidas nouissimū quadrantē. ubi per carcerem intelligit locum purgatoriū. ex quo homo non liberat nisi plene satisficerit. sicut interpretat̄ beatus Gregorius in loco r̄idente sup Lucam. Hanno tamen Gregorius: quā reasumit beatus Bernhardus ser: 66. sup Canticis est valida. qd Christus innat̄ aliqua peccata remitti in futuro seculo. sed apertissimus testis est prima ad Corin: 2. Si cuius opus arserit detrimenti patiet̄. ipse aut̄ salverit̄ erit. sic tamen quasi p ignem. Et dies dominus declarabit̄. qd in igne reuelabit̄ Et vniuersitatis opus quale sit ignis probabit̄. et ibi de stipula. feno et cibis Ambro: dicit apostolus expresse loquunt̄ de Purgatorio. Idem testatur glossa Interlinearia glossa quoqz ordinaria. subscriptis beatus Hiero: lib: 2. contra Iouinia: beatus quoqz Gregorius: de purgatorio accipit qd et beatus Bernhardus super Canticis facit. et ne quis obiciat̄ mihi Augustinus: in encycl: c. 67. qui de igne presentis seculi verba illa posse intelligit ait. legat eundem cōpletus ibidem et quod: z. de. 8. Dulcissim⁹ questio: et repert̄ Augustinii verba apostoli sunt manifestissima accipere quoqz de purgatorio. Quare nedū in libro Gaschabeorum. qd utiqz ecclie sufficeret. sed et in alijs scriptis purgatoriū asserti nisi Gregorius. Ambro: Augustinus: Hiero: Bernhardus: sint de numero theologis et. nescio altoquin quō reverend⁹ pater possit fatari se scire esse purgatoriū. cum littere sacre scrip: ita valide velit inniti. et cū clarissim⁹ sunt scripture testimonia pro neotericis theologis. ipse nec vnum locum in scriptura assignare poterit vbi merita vbi gratia in purgandis augerat̄ asseraf̄. cū contra sapientis dicit Ecclesiastes. 11. et si ceciderit lignū ad Austrum aut Aquilonem. ad locū vbi ceciderit ibi erit Glossa ordinata: i. locum quē hic tibi paraueris tunc habebis. qd In domo patris mei. ait Christus. mansiones multe sunt. certa mansio morienti deputat̄. ultra quā suis meritis in purgatorio ascendere nequit. Sic dama: lib: 2. c. 4. testatur. Scire aut̄ oportet qd hoc est in hominib. mors. qd in angelis causis. et declarat hoc quod ad terminū merendi. Sic sapiens Ecclesiastes. 9. Quidquid potest manus tua instanter operare. sicut ad illum sensum allegans deuotus ille et dign⁹ Ecclesiasticus minister. Johannes Capistran⁹. Ita hoc apostolus docuit ad Gal: 6. Nolite errare de⁹ nō iridet̄. qd enim ho seminauerit. hec et metet quoniam qui seminat̄ in carne sua de carne metent corruptionē. bonum aut̄ facientes non deficit̄. ergo tempus habentes operum boni ad omnes. glossa qd homo seminauerit se p̄sist̄a vite labore. Non ergo in purgatorio seminantur merita. sed in p̄sist̄a vite qd et Christus: confirmat p̄ illud Job: 9. me operari oportet opera ei⁹ qui misit me. donec est dies. venit enim nox qui nemo operari pot̄. Dies aut̄ Christus: post mortem p̄sens vita Ideo Augustinus: nos debere operari vnuamus ne per noctem p̄nuerim⁹. Accedat testis etiam b. Ambro: vobis apostolum loquit̄ de tpe p̄sist̄a vite nobis concessa. vt iuste cōheremur. Quare egregius psalmus ait psal: 103. Extirpate homo ad opus suum et ad operationem suam usqz ad vesperā. Postremo. expressa est illa Augustini sententia p̄ter suis pertus allegata. vbi tamē purgatoriū meminist̄. sententia est eius capiz: de fide ad Petrum. tempus adquirendi vitam eternam in illa tñm vita dñs hominē dedit. Hiero: quoqz lib: 3. sup illud ad Gal: 6. Unusquisqz omnis suum portabit. ostendit quō homines meritis suis innueni in hac vita. sed vocati ante tribus annos quod sit in morte. tñc nec Job. nec Noe. nec Daniel possint stare pro quos quā. sed unusquisqz portabit onus suum. nam vt pulchrit̄ b. Bernhardus doceat. In cuiusqz hoīis morte p̄cūlare fieri de eo iudicium. qd fieri non posset si adhuc

terminū haberet merita sua in purgatorio cumulād. et gratiā augendi. q[uod] ut p[ro]p[ter]o. Zeph[ania] chart: inquit adequab[er]e gratiā gratie. gratiā glorie redder in proportione ad gratiā fidet. q[uod] si etiā testimonia illa nō essent ita clara. qui tñ sunt ap[er]tissima. hoc vñ deberet reuerendū patrē in d[omi]no abstergere. q[uod] theolog⁹ absq[ue] theologico fundamento. p[er] suo arbitrio non existens index. nec iudicis assessor animab[us]: exequitib[us]: terminū merendi vult. plongare. quare quo ad istā p[re]diculam concludendū videtur animas in purgatorio satis pati et purgari a delictis. sed maiorem gratiā non mereri.

¶ De scđo principali quo negat animas in purgatorio esse certas de salute. hoc scđum arbitrii: nulla sacre scripture auctoritate fundatum. in presentia tamē q[uod] sunt certe de salute adduco illud Apoc: 5. Uidelicet dextra sedentis sup[er] thronū r[ec]t. Et nemo inuenit[ur] est dignus aperire librum nec in celo nec in terra nec subitus terram. In inferno indubitate nulla est dignitas libri splendi. quare de purgatorio loquissimū quo etiā sunt aliquā sancti viri miraculis coruscantes. sicut de sancto Paschasio testab[us]. Gregorius: 4. d[omi]n[u]s: historia de sancto Ses[quinio] Colonensi episcopo. natione tamē Suevo: Illud idem assert[ur] et infra et officies cantabant in celo. in terra et subitus terram. Sed de salute quasi desperantes non cantant. quare eo ipso q[uod] sacra anima tantū ibi esse assert[ur] animas certas de salute affirmat. Preterea in can: misse. vbi pro defunctis in purgatorio oratur. Ita dicimus. H[ab]emus d[omi]n[u]s famulorum tuorum qui nos p[re]cesserunt cum signo fidei et dominū in somno pacis r[ec]t. I[ust]is et omnibus in Christo quiescentibus. Si ergo iuxta sacratissimū missē canonē ante quiescūt in Christo. quā possunt esse in tal[er] turbatione et horrore quasi desperationis. sicut declarat reuerendus p[re]f[er]to in suo resolutō conclusi: 4. v[er]o ad. 20. non enim video quā in tal[er] horrore tre[ma]more. turbatione. et quasi desperatione. que omnia maximā discunt inquietudinē. anime purgande possunt dici dormire in somno pacis. q[uod] predicta omnia paci aduerserūt. Sed tunc a veris Christianis recte censemur in pace quiescere dū securi expectant terminū sue purgationis. hec sunt p[ri]mū que me mouerunt. et hodie mouet ad dissentientium re[pon]sū parat[ur] tñ stare iudicio et informatiōne talloꝝ.

Bartimus:

¶ Tria p[er] ordinem Egregi d[omi]ni copiosissime contra me p[ro]sequunt[ur] est. Primiū casu nonē scripture comprehendere libros Machabeorum. deinde purgatoriu[m] probari etiā alijs locis scripture. tertio conatus ostendere animas esse certas de salute sua. Bespondeo. de primis duobus nulla est inter me et d[omi]nationem suam controversia. ideo non erat necesse tot auctoritates colligere ad eam rem quam forte constantius affirmoꝝ ipse. ut qui me scire p[re]fessus sim esse purgatorium. sed hic veritur. Scopus an posset probari animas in purgatorio mereri et gratiā tam in eis agenti: tamen transeamus per ordinem.

¶ D[omi]no dixit auctoritatib[us]: heri addicuitis statutū meritū solum in hac vita. q[uod] excludit futura vita. q[uod] ipse intelligit purgatoriu[m]. et sic ap[er]iat auctoritates ad purgatoriu[m]. ego aut[em] concedo de futura vita vel inferni vel celo. Adduxit etiam Augustinus enchyris loquente de purga: et Hieronymus: in crepantem eos qui exutas animas mereri assertarū. utrūq[ue] concedo. me etiam reprehendit q[uod] dixerim me disputare hanc positionē quasi non habens fiduciam de ea. qui magnifico titulū scripsit oīra nouos et veteres errores me disputauit. sententia recensitio[n]iū nec stulto viriliter affirmit[ur] ac p[ro]temptum eos theologistas nosarim. dico scut[er] heri dixi me adhuc nihil scire de negotio aniarum et purgatorij et hoc appellem errorem. q[uod] quicq[ue] audent assertere q[uod] ignorant. et opiniones patrum vi braci Thomae Bonaventurae: et similiter quas ipsi nō assertuerūt. ipsi tanq[ue] certos articulos fidei pronunciant. hos ego appello theologistas et non theologos. Opiniones tractari debet in scholis. in populo p[re]dicari yba et opa dei. Psal. 8. Ceterarū gloria dicitur. Non ergo ego damno opiniones optimoꝝ p[ri]mū.

sed resisto fabris illis qui ex opinionib⁹ hominū nobis constat articulos fidis,
qd non est boni theologi officiū. Qd canonē ego equum ocanerim contra Angl:
lib: 18.c. 26. coegit me diuns Hiero: Item Euseb: in histo: eccl: recensēt an
tiquor auctoritates. ideo stat equocatio. cū aliter August: aliter Hiero: de an
tiquorib⁹: de canone sentiunt et p sequeb⁹ nullā robur argumētū in prentice
relicet est. an prologus Hieronymi inter diuina volumina lib:os Dachab: e
numeret non memini. Transc̄ illud q̄ quartuor Euang: auctoritate eccl: e
recepta sunt. hec em̄ erit alia materia. Post hoc dicit cōtra pallium Floren: esse
q̄ purgatorū non sit in scriptura expressum. Bñdeo conciliū nō potest facere
de scriptura esse qd non est de scriptura natura sua. sicut nec eccl:ta potuit fa
cere Euangelia. etiam si approbauerit Euāgelia. Quare videlic⁹ auctoritates.
Patum illā Psal: 65. Translui⁹ p ignem & aquā. Bñdeo non valet ad pur
gatorū. loquit de p̄secutionib⁹: sancto p̄ sic in multis alijs locis psal: 16. Igne
me examinasti. Ite. 25. Ure renes meos et co: meū 2. i. Petri. 1. Hoc tū si nū
opotet cōtristari in varijs tentationib⁹: vt pbato fidei vestre multo sit p̄ficio
sio: auro qd p ignem pbatur. Et breueri tropus est iste vulga illiusm⁹ scrip
ture. Per ignem et aquā intelligi tribulationes. ideo nimis heret in literis et
syllabis. qd mīhi imponit. d. d. qui lignem p purgatoriū accipit. Item et illud
eccl: q̄ alius de carcere & carcere. egredit ad regnū. Satis est clarus tēp⁹
de vanitate huius mundi disputant. q̄ casu vertente is q̄t nūc seruus est
fit rex. & qui rex est fit seruus. his et simili⁹ auctoritatib⁹: si cōtra negates pug
naremus nihil nisi lucubrū de nobis & eccl:ta aduersariis facerem⁹. quāc̄ ego
libentissime oīa hec admitto et si qua sunt similia. Tale et illud est Barthol:.
Esto consentiens aduersa: tuo ne tradat te torto: r̄t. Ubi p carcerem dicit in
telligi p Ambrosiū locum purgatoriū. libenter admistro. sed q̄: alij patres in dis
persum exposuerit. presertim Augusti: de inferno et nūc egressu exponit
sit auctoritas dubia. fidelibus suadens resistens non puincens. Ut si taceat op
textus p̄sequitur ne patiatur quidē de purgatoriū intelligi. dicit em̄ de glori
eiente aduersario et dissidente. volens dissidentem damnabiliter & cōtra Lb:is
preceptū peccare. que pertinet ad infernum non ad purgatoriū. Bationē Gregor
dissentiente Bernhardo. dicit esse validam q̄ deus remittit aliqua p̄ca in funis
ro. Bñdeo verū est apud fideles. sed inuicida apud resistentes. Post hec dicit
esse apertiss: textū p̄stma Corin: 3. si cuius ipse saluabit. sic tamē quasi p ignem
et Ambro: et Hiero: glossa ordina: r̄ interliniā. Grego: Bernbar: intellectus
apostoli de purgatoriū. licer Augusti: alibi cōtra p̄stis seculi. igne eadē verba
posse intelligi dicit. Bñdeo adeo non est ap̄tiss: dic textus ut ego hodie fatear
cum mīta excusserim. me adhuc nescire germanū sensum Pauli. ita varianſis
inter̄tibus. quāc̄ p me libens admittit de purgatoriū. verum cum ap̄tus
ap̄tissime dicit Op̄ vniuersitatis p ignem p̄bari. in quo igne dicit reuelandū
dīem dñi. que declareret vni⁹ cuiusq̄ opus. vt sunt apta verba. meo tenet induc
videtur loqui de igne p̄flagratis et extremitate iudicij. Aut vt August: tropo
logice de igne p̄secutionis t̄p̄lis. qua maxime pbatur fides et fidei doctrina.
et quecūq̄ super hec edificant. Quare adhuc nūb̄ habeo ex sacris literis ma
nifestum de purgatoriū qd in contentione valeat. Non ergo beatiss: patres de
nūero theologistarū habeo. q̄ purgatoriū cū eis confiteor. nec ipsi opiniones
et ignorantias suas de statu animarū p̄o articulis sanxerit sicut faciunt theo
logiste. Miratur dñs doct: quomodo possim scire esse purgatoriū. regone
vñ locum habēat. p me in script: cū hec vt dicit clariss: scripture testimonia p
neoterics theologis facere putet. Respondeo non est necesse confiteri qua via
nouerim purgatoriū vel quecūq̄. Deinde hec testimonia clariss: p̄o purgat

to lo sunt adducta non pro statu animarum in purgato: Jam illa auctoritas Ecclesie, in quocumque loco ceciderit lignum sine ad Austra sine ad Aquilonem ibi erit. ubi glossa ordina: intelligit locum quem hic tibi preparaueris. habebis. nescio quo ingentio ad propositum ducatur. Item per locum preparatum et humidum intelligit purgatorium. manendum erit internum in purgatorio. si autem intellegit quod se hic preparaveris. id merueris tunc non facit ad auctoritatem Ecclesie: Quinlibet de merito loquuntur. sed de morte hominis. Transeo illud quod Chrysostomus dicit. In domino patris sui esse multas mansiones: et quod certa mansio mortuenti deputatur ultra quam in ascendere nequit. rotum pro me est. Scio quod unicuique mansio deputatur post mortem. sed non statim puenit ad mansionem post mortem. nisi manumoneatur iterum pro purga: accipiat. et sic morientes ab eterno regno excluduntur. Item et illud Damascenus: Hoc hominibus mors quod angelis casus. Respondeo si ergo post mortem ceciderit in purgatorium sequitur quod internum purgabile. aut oportet Damascenus: sicut et omnia precedentia intelligi de duabus ultimis mansionibus damnationis et beatitudinis et non de purgatorio. Ita et illa Ecclesiastis 9. quodcumque poterit manus tua instanter operare quod nesci ratio nec sensus apud Inferos est quo tu posseras. Si de purgatorio intelligitur. iterum purgatorium erit infernum. Ergo solus in inferno circa memoria purgatorij loquitur. Iohannes Capistranus: libenter admittit. sed extra contentionem. Jam quod apostoli Galatians 6. dicit contra nostram sententiam loqui que homo seminaverit in carne hec metet et illud Iohannis 8. Venit horum quod nemo poterit operari quod Ambrosius: de presentis tuis vita. exponit quod meremur. clarum est quod nihil facit ad rem. apostolus enim non de purgatorio. sed de extremo iudicio loquitur et Christus pro noctem salua tamquam reuectio Chrysostomus: intelligit infidelitatem. ut clarum est ex proximo textu quam diu ego in mundo sum tamdiu lux sum mudi volens quod extra fidem Christi nemo possit bene operari. tamquam Chrysostomus: admisso. quod respicit ad extremum iudicium. Eusebius. psalmi 103. Exibit homo ad opus suum usque ad vespere permittit trahi figuratio sensus ad vitam post mortem hominis. sed genuino sensu et qui pugnet in cōtentione los queritur de admisibili dispositione dei. quod hoīem ita disponuerit quod homo exeat ad vespere dii naturae ad operationes suas et Augustinus. recte sentit capitulo 3. de fide ad Petrum tempore adquerendi vitam eternam esse datum hominibus tamen in ista vita. quia ut dicit sensus ad futuram vitam respectant non ad purgatorium. Et Hieronimus super Galatians 6. Unusquisque portabit onus suum et bene ostendit quod homines meritis suis timent in hac vita. sed vocati ante tribunal. quod sit in morte tunc nec Job nec Daniel possunt stare pro quoque. Respondeo quod auctoritas totius est robustissima contra egerard. d. quod si verum est hoīem in morte vocari ante tribunal. et tunc nec Job nec Daniel possunt stare. frustra orat ecclesia pro mortuis. et sic negatur purgatorium. Quare de tribunali nouissimo loquitur Hieronimus: post finiter purgatorium. Bernhardus eius induxit quod in homine morte agatur particularis iudicium. quod noui fieret si haberet terminum adhuc merendi. Respondeo quidquid sit de particulari iudicio consequentia non valet. Transeo auctoritate Zacharie adequabili gratiam gratie. quod tropologico et bono sensu exponitur. sed non proprio. In fine huius articuli dicit etiam si non essent tamara hec testimonia. hoc tamen deberet me abstergere theologum quod sic absque fundamento pro meo arbitrio cum nec index. nec assessor fuerit et tamen animabus exemplibus terminum priorogarin merendi. Idem retoriqueo in ipsum d. d. cum nec ipse index nec assessor fuerit et tamen animabus certum statum iuxta opiniones suas definit abscque fundamento. presertim cum id nolit esse opinione dumtaxat (quod libentissime tolerarem) sed certam scientiam.